

॥१॥

उपेत्यतुतदाराजनून्यग्रोधंतेमहारथाः ॥ ददृशुर्द्विपदांश्रेष्ठाःश्रेष्ठंतवैवनस्पतिं ॥ २२ ॥ तेऽवतीर्यरथेभ्यश्चविप्रमुच्यचवाजिनः ॥ उपस्पृश्यथान्यायंसंध्यामन्वा
सतप्रभो ॥ २३ ॥ ततोस्तंपर्वतश्रेष्ठमनुप्राप्तेदिवाकरे ॥ सर्वस्यजगतोधात्रशर्वरीसमपद्यत ॥ २४ ॥ ग्रहनक्षत्रताराभिःसंपूर्णाभिरलंकृतं ॥ नभोऽंशुकमिवा
भातिप्रेक्षणीयंसमंततः ॥ २५ ॥ इच्छयातेप्रवल्गंतियेसत्वारान्निचारिणः ॥ दिवाचराश्वयेसत्वास्तेनिद्रावशमागताः ॥ २६ ॥ रात्रिचराणांसत्वानांनिर्घोषो
भूत्सुदारुणः ॥ क्रव्यादाश्चप्रमुदिताघोराप्राप्ताचशर्वरी ॥ २७ ॥ तस्मिनरात्रिमुखेघोरेदुःखशोकसमन्विताः ॥ कृतवर्माकृपोद्रौणिरुपोपविविशुःसमं ॥ २८ ॥
तत्रोपविष्टाःशोचंतोन्यग्रोधस्यसमीपतः ॥ तमेवार्थमतिकांतंकुरुपांडवयोःक्षयं ॥ २९ ॥ निद्रयाचपरीतांगानिषेदुर्धरणीतले ॥ श्रमेणसुदृढंयुक्ताविक्षतावि
विधैःशरैः ॥ ३० ॥ ततोनिद्रावशंप्राप्तौकृपभोजौमहारथौ ॥ सुखोचितावदुःखाहौनिषण्णौधरणीतले ॥ ३१ ॥ तौतुसुप्तौमहाराजश्रमशोकसमन्वितौ ॥ महार्ह
शयनोपेतौभूमावेवत्यनाथवत् ॥ ३२ ॥ क्रोधामर्षवशंप्राप्तोद्रोणपुत्रस्तुभारत ॥ नवैस्मसजगामाथनिद्रांसर्पइवश्वसन् ॥ ३३ ॥ नलेभेसतुनिद्रांवैदत्यमानोहिम
न्युना ॥ वीक्षांचक्रेमहाबाहुस्तद्वनंघोरदर्शनं ॥ ३४ ॥ वीक्षमाणोवनोद्देशंनानासत्त्वैर्निषेवितं ॥ अपश्यतमहाबाहुर्न्यग्रोधंवायसैर्युतं ॥ ३५ ॥ तत्रकाकसहस्राणि
तांनिशांपर्यणामयन् ॥ सुखंस्वपंतिकौरव्यपृथक्पृथगुपाश्रयाः ॥ ३६ ॥ सुप्तेषुतेषुकाकेषुविश्रब्धेषुसमंततः ॥ सोपश्यत्सहसायांतमुलूकंघोरदर्शनं ॥ ३७ ॥ महा
स्वनंमहाकायंहर्षक्षंबभ्रुपिंगलं ॥ सुदीर्घघोणानखरंसुपर्णमिववेगितं ॥ ३८ ॥ सोथशब्दंमृदुंरुत्वालीयमानइवांडजः ॥ न्यग्रोधस्यततःशाखांप्रार्थयामास
भारत ॥ ३९ ॥ सन्निपत्यतुशाखायान्यग्रोधस्यविहंगमः ॥ सुभाजघानसुबहून्वायसान्वायसांतकः ॥ ४० ॥ केषांचिदच्छिनत्पक्षान्शिरांसिचचकर्त्तह ॥
चरणांश्चैवकेषांचिद्वभंजचरणायुधः ॥ ४१ ॥ क्षणेनाहनद्वलवान्येस्यदृष्टिपथेस्थिताः ॥ तेषांशरीरावयवैःशरीरैश्चविशांपते ॥ ४२ ॥ न्यग्रोधमंडलंसर्वसंचुन्नं
सर्वतोभवत् ॥ तांस्तुहत्वाततःकाकान्कौशिकोमुदितोभवत् ॥ ४३ ॥ प्रतिकृत्ययथाकामंशत्रूणांशत्रुसूदनः ॥ तदृष्ट्वासोपधंकर्मकौशिकेनकृतंनिशि ॥ ४४ ॥

॥ ३५ ॥ पर्यणामयनूपरिणीतवतआसन् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ हर्यक्षंहरिन्मणिनिभलोचनं घोणानासा नखरःतीक्ष्णनखः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ सोपधंसकपटं ॥ ४४ ॥

॥१॥